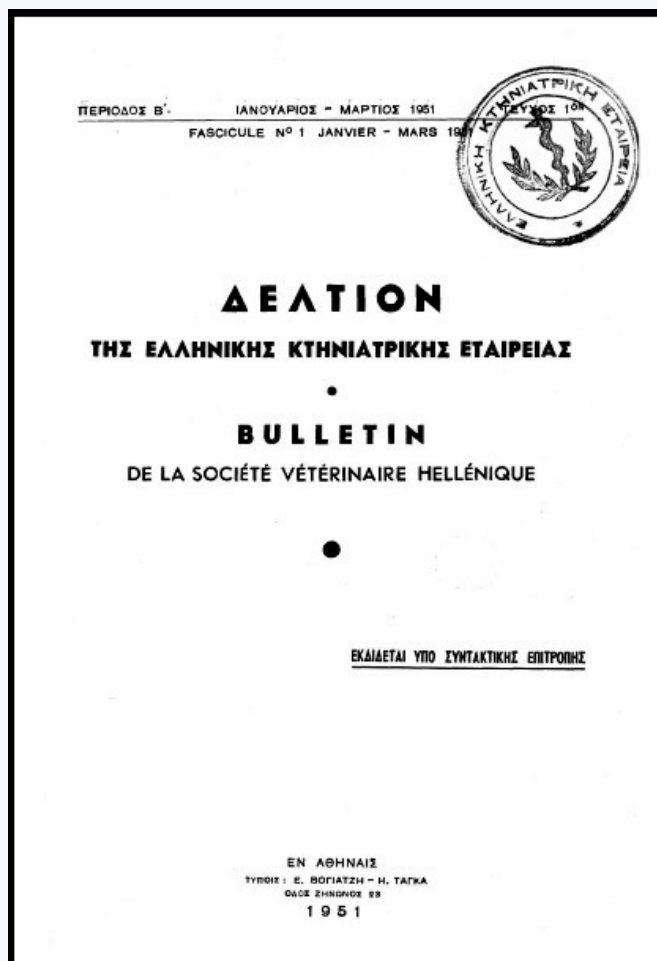

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 2, No 1 (1951)

Animal husbandry

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: [10.12681/jhvms.17195](https://doi.org/10.12681/jhvms.17195)

Copyright © 2018, Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Εταιρεία Ε. Κ. (1951). Animal husbandry. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 2(1), 36–37.
<https://doi.org/10.12681/jhvms.17195>

ἡμέρας ἐνῶ ὁ Πυοκυανικός δὲν ἐπιζεῖ οὔτε μίαν ἡμέραν εἰς τοὺς 37°C.

Οἱ συγγραφεῖς συμπεραίνουν ὅτι ἡ ἐπίδρασις τῆς ἄλλης, δεδομένου ὅτι οἱ παθογόνοι μικροοργανισμοὶ εἶναι ἱκανοὶ νὰ ἐπιζήσουν εἰς περιβάλλον με ὑψηλὴν περιεκτικότητα εἰς NaCl, δὲν πρέπει νὰ θεωρεῖται ὡς μέσον ἱκανὸν νὰ συντηρήσῃ τὰ ἤδη ἡλλοιωμένα κρέατα, ἀντιθέτως δὲ ταῦτα δεόν νὰ ᾧσιν ἐξ ὑπαρχῆς ὑγιᾶ.

K. B. T.

ΖΩΟΤΕΧΝΙΑ

Ch. Richet, Fl. Delbarre. Les anti-aliments (Τὰ ἀντισιτία). Rev. Path. Comp. 1949, σ. 566 - 576.

Πρόκειται περὶ νέου κεφαλαίου τῆς βιολογίας, πολὺ ἐνδιαφέροντος τόσον τὴν παθολογίαν ὅσον καὶ τὴν ὑγιεινὴν τῆς διατροφῆς. Ὑπὸ ὄνομα «ἀντισιτία» χαρακτηρίζεται πᾶσα οὐσία ἣτις λαμβανομένη ἀπὸ τοῦ στόματος ἀντιτίθεται, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, εἰς τὴν δυναμογόνον, θερμογόνον, πλαστικὴν ἢ ἐνζυματικὴν δρᾶσιν τῶν τροφῶν.

Ἡ μηδικὴ πόα κακῶς συντηρημένη, περιέχουσα συνήθως καὶ μελίλωτον, προκαλεῖ εἰς τὰ βοοειδῆ νόσον με τάσεις αἰμοφυλίας (ἐσωτερικαὶ αἱμορραγίαι ἀνεξήγητοι ἢ ἐξωτερικαὶ θανατηφόροι κατόπιν τραυματισμοῦ τυχαίου ἢ χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως). Πρόκειται περὶ ἀβιταμινώσεως K, (ἐλάττωσις τῆς προθρομβίνης) ὀφειλομένης εἰς τὴν δικουμαρόλην, προερχομένην ἐκ τῆς κουμαρίνης τοῦ μελιώτου, ἣτις παίζει τὸν ρόλον τῆς ἀντιβιταμίνης K.

Ἡ χορήγησις νωπῶν ἰχθύων εἰς διαβιούσας εἰς κέντρα ἐκτροφῆς ἀργυροχρώους ἀλώπεκας ἔχει ὡς συνέπειαν θανάτους ἐξ ἀβιταμινώσεως B1. Ἡ νόσος αὕτη εἶναι γνωστὴ, εἰς τὴν περιπτώσιν αὐτὴν, ὡς παράλυσις τοῦ Chastek. Ἡ σάρξ τῶν νωπῶν ἰχθύων περιέχει ἓνα ἐνζυμον βιταμινολυτικὸν τῆς B1, τὴν θιαμινάσην, ἀντιβιταμίνην δηλ. B1.

Ἐκτὸς ὅμως τῶν παραδειγμάτων αὐτῶν ἐκ τῶν βιταμινῶν ὑπάρχουν καὶ ἀντισιτία ἀφορῶντα αὐτὰ ταῦτα τὰ τρόμμα.

Ἡ βρωσις ὑπερμέτρου ποσοστοῦ κυτταρίνης ἐνεργεῖ ὁμοίως. Πειραματικὴ ἀπόδειξις: Εἰς δύο ομάδας μικρῶν ζώων, χορηγεῖται τὸ ἴδιον σιτηρέσιον. Εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν προστίθεται ἐπὶ πλέον κυτταρίνη ὑπὸ μορφὴν χάρτου διηθήσεως εἰς μικρότατα τεμάχια. Τὰ τελευταῖα ταῦτα ζῶα χάνουν εἰς βάρος λόγω ἀπορροφήσεως τῶν διαλυτῶν θρεπτικῶν στοιχείων τῶν τροφῶν, ζαχαρώδη καὶ ἀμινοξέα, τῶν ὁποίων παρεμποδίζεται ἡ ἀπορρόφησις ὑπὸ τοῦ ὄργανισμοῦ.

Κλινικῶς τοῦτο παρατηρήθη καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς. Τὸ σιτηρέσιον ἦτο πτωχὸν εἰς λιποειδῆ καὶ πρωτεΐνας καὶ πλούσιον εἰς κυτταρίνην ἐκ τῶν λαχανικῶν καὶ τοῦ πιτυρούχου ἄρτου. Ἀποτέλεσμα: τάσεις

πρὸς διάρροιαν καὶ ἀπίσχανσις. Ἡ κυτταρίνη ἄρα χορηγουμένη εἰς ὑπέρμετρον ποσότητα παίζει τὸν ρόλον ἀντισιτίου.

Ὁ πιτυροῦχος ἄρτος ἔχει καὶ ιδιότητας ἀντιασβεστικῆς. Κατηγορήθη τὸ φυτικὸν ὀξὺ τὸ ὁποῖον θεωρεῖται ὅτι θὰ προεκάλει τὴν κατακρήμνησιν τοῦ ἀσβεστίου τῶν τροφῶν εἰς κατάστασιν φυτικοῦ ἀσβεστίου ἀδιαλύτου καὶ μὴ ἀπορροφησίμου. Τὸ φυτικὸν ὀξὺ κατακρημνίζει ὁμοίως τὸν σίδηρον καὶ τὸ μαγνήσιον εἰς ἀδιάλυτα ἅλατα. Ἡ βρωσις μεγάλης ποσότητος ἄρτου θεωρεῖται οὕτω ραχιτιγόνος εἰς τοὺς ἐν ἀναπτύξει ὁργανισμούς, διότι ἡ ἀναλογία φωσφορικῶν καὶ ἀσβεστίων ἀλάτων εἶναι ἤδη μικρὰ εἰς τὸν ἄρτον, ἐὰν δὲ τὸ ἀσβέστιον κατακρημνίζεται ὑπὸ τοῦ φυτικοῦ ὀξέως γίνεται ἀκόμη πλέον δυσμενής, ἐξ οὗ προκαλοῦνται διαταραχαὶ τιτανώσεως τῶν ὀστέων καὶ ὀστεοπάθειαι.

Ἡ ὀξαλὶς (ξυνίθρα) ἔχει ἀνάλογον ὁμοίως δρασίν ἐναντι τοῦ ἀσβεστίου. Πειραματόζωα τρεφόμενα δι' ὀξαλίδος παρουσιάζουν ἐκτιτάνωσιν τῶν ὀστέων (26% ὀλιγώτερον ἀσβέστιον ἐν συγκρίσει μὲ τοὺς μάρτυρας). Αὕτη περιέχει μεγάλην ποσότητα ὀξαλικοῦ ὀξέως, τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύεται οὕτω ἀντισιτίον ἐναντι τοῦ ἀσβεστίου.

Ἰσως τὸ πλέον ἐνδιαφέρον ἀντισιτίον ἀποτελεῖ τὸ οἰνόπνευμα. Τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ οἰνοπνεύματος χρησιμοποιεῖται ὑπὸ τοῦ ὁργανισμοῦ διὰ τὴν παραγωγὴν θερμότητος. Εἶναι ὅμως γνωστὸν ὅτι «κόβει τὰ πόδια» κατὰ τὴν κοινὴν ἔκφρασιν, πρᾶγμα διαπιστωθὲν καὶ ἐπιστημονικῶς ὑπὸ τῶν φυσιολόγων. Τοῦτο σημαίνει ὅτι δι' ἀγνώστου εἰσέτι μηχανισμοῦ, χημικοῦ ἢ βιολογικοῦ, ἡ καῦσις τοῦ γλυκογόνου παρεμποδίζεται.

E. M.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

IVAL, ARTHUR MERCHANT **Κτηνιατρικὴ Μικροβιολογία καὶ Ἰολογία, Veterinary Bacteriology and Virology 4η Ἔκδοσις 1950.**

Ἡ νέα ἔκδοσις τοῦ συγγράμματος τούτου τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Μικροβιολογίας ἐν τῇ Κτηνιατρικῇ Σχολῇ τοῦ Ames (Jowa) κ. I. Merchant, ἀν καὶ προοριζομένη κατ' ἀρχὴν διὰ τοὺς φοιτητὰς τῶν Κτηνιατρικῶν Σχολῶν, ἀποτελεῖ ἐν τοσοῦτῳ ὁλοκληρωμένον σύγγραμμα Κτηνιατρικῆς Μικροβιολογίας καὶ Ἰολογίας πολὺτιμον διὰ πάντα Κτηνίατρον. Ἀποτελούμενον ἐκ 885 σελίδων διαιρεῖται εἰς τὰ ἐξῆς 4 κεφάλαια :

- 1) Γενικὴ Βιολογία τῶν μικροοργανισμῶν.
- 2) Λοίμωξις, ἀνθεκτικότης καὶ ἀνοσία.
- 3) Ταξινόμησις καὶ χαρακτηριστικὰ τῶν παθογόνων μικροβίων, ζυμῶν καὶ μυκήτων καὶ
- 4) Διηθητοὶ τοῖι καὶ βακτηριοφάγος.